

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1060/2023
05.04.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Марине Милановић, Зорице Булајић, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца ЈКП „Паркинг сервис“ Врање, чији је пуномоћник Миомир Тасић, адвокат и ..., против тужене АА из ..., чији је пуномоћник Бобан Трајковић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде због изостанка Вишег суда у Врању Гж 123/22 од 19.10.2022. године, у седници одржаној 05.04.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде због изостанка Вишег суда у Врању Гж 123/22 од 19.10.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде због изостанка Вишег суда у Врању Гж 123/22 од 19.10.2022. године.

Образложење

Пресудом због изостанка Основног суда у Врању П 2605/21 од 10.11.2021. године, ставом првим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име дуга по основу издате неплаћене посебне паркинг карте исплати 1.100,00 динара са законском затезном каматом од 19.04.2021. године до исплате. Другим ставом изреке, обавезана је тужена да тужиоцу исплати трошкове парничног поступка у износу од 22.350,00 динара са законском затезном каматом на износ од 19.500,00 динара од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Вишег суда у Врању Гж 123/22 од 19.10.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и првостепена пресуда потврђена. Другим ставом изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка као неоснован.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), ревизија је изузетно

дозвољена због погрешне примене материјалног права против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна резивија).

Врховни касациони суд је у границама својих овлашћења на основу члана 404. став 1. ЗПП оценио да у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана и уједначавања судске праксе, као ни новог тумачења права, узимајући у обзир врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге за одлуку о тужбеном захтеву. Предмет тражене правне заштите је исплата дуга на име неплаћене паркинг услуге, а тужбени захтев је усвојен доношењем пресуде због изостанка имајући у виду испуњеност услова за њено доношење у конкретном случају Ревизијски наводи тужене којима се указује на погрешну примену процесних одредаба ЗПП која се односе на услове за доношење пресуде због изостанка и битне повреде поступка, не представљају разлоге за изјављивање посебне ревизије у смислу члана 404. Закона о парничном поступку. Тужена није приложила одлуке којима би поткрепила своје тврдње о неуједначеној судској пракси, тако да нису испуњени законски услови који се односе на потребу за новим ни уједначеним тумачењем права.

Из наведених разлога, на основу члана 404. став 2. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући побијану пресуду на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена ни као редовна.

Чланом 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе са чланом 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 28.06.2018. године, а вредност предмета спора износи 1.100,00 динара.

Имајући у виду да се ради о спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, побијана другостепена пресуда донета је у спору мале вредности из члана 468. став 1. ЗПП, у коме ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**